

VỀ Trong Tỉnh Thức

Em đừng mãi loay hoay tìm chỗ đứng
Cần hỏi mình rằng: "*phải Sống làm sao?*"
Vẫn có đây, những người trong thâm lặng
Cúi xuống tận cùng mà hồn lại thanh cao!

Đời lắm lúc vui cũng làm ta khóc,
Mà buồn tênh.. vẫn khiến rộ môi cười?
Hạnh phúc đến từ những điều bình dị
Trong chập chùng mưa nắng, giữa buồn, vui..

Đời đau khổ vì biển thành nô lệ
Cho "*hồn ma bóng quế*", những phù hư..
- Người nghèo khó dầu tiền rùng bạc bẻ
Còn ta giàu dù.. túi chẳng một xu.

Em đừng mãi đi xa tìm hạnh phúc
Hãy yên ngồi nhận diện ở chung quanh..
Có đôi lúc thiên đường và địa ngục
Chỉ cách nhau bằng một sợi tơ mảnh..

Đời bể khổ - ta có quyền không khổ
Thân buộc ràng, ai nhốt được hồn mây?
Lòng thanh thản niềm vui tìm bên đồ
Khổ vì ưa ước hẹn kiếp lưu đày.

Thôi đừng mãi băn khoăn tìm lẽ sống
Lý tưởng là... tưởng có lý thôi em!
Sống Tỉnh Thức giữa chập chùng ảo mộng
Hạnh phúc theo hơi thở đến bên thềm...

Như Nhiên - (Thích Tánh Tuệ)

